

Nr. 792 Godmorgen til alle.

Morgenmeditation lørdag den 14. november 2020

Nøgleord: **Kærlighedskilden i Guds hjerte.**

Godmorgen Lotus Lica og velopstået fra de døde havde jeg nær sagt, men du har jo været levende hele tiden.

I dag skal vi starte med morgenmeditation nr. 792, en dejlig dag vi skal have her, lørdag den 14. november 2020.

I dag er der to ting, jeg vil prøve at arbejde med i dag. I går der snakkede vi jo lidt om ubegrænsede muligheder, jeg gjorde i hvert fald. Jeg prøver lige at gå lidt tilbage i min tid som healer her på healerskolen, jeg tror, jeg skal ca. 12 år tilbage. Jeg havde sådan en natlig oplevelse med fuld bevidsthed, hvor jeg vidste, jeg skulle udvikle nye evner. Jeg vidste, der var brug for de nye evner, jeg skulle udvikle. Det var dengang, jeg gik meget på messer, og jeg kan huske nogle af dem, der næsten altid var med, det var Jan og Poul Erik og Kaj Schmidt og mange flere, det er helt tilbage fra den tid, og der var andre søde mennesker.

Jeg drømte så en nat, det var ligesom, jeg kunne fornemme, at det skulle ske noget, der var anderledes i min drøm, end der plejer at gøre. Jeg drømte, at jeg var ude at gå et sted, jeg gik hen ad en vej. Da jeg havde gået et stykke på den vej, jeg ikke kendte, det var delvis en grusvej et smukt, smukt sted. Pludselig så endte vejen ligesom i et stort kryds. Den vej jeg havde gået på hidtil, den endte ud i et område, hvor jeg ligesom kunne se ovenfra, at lige foran mig var der 7 nye veje, jeg kunne gå på. Jeg kunne selv vælge, hvad for en vej jeg ville gå på. Jeg havde en lille smule forestilling om det var den vej eller den vej, så fandt jeg endelig ud af, hvilken vej jeg skulle gå på, fordi jeg tænkte på de her nye evner.

Nogle af vejene kunne være frigørelsesveje, nogen kunne være ditten og datten, men jeg gik lidt til højre og gik ned ad en vej der. Først gik jeg på en grusvej, så efterhånden gik jeg ind i et klippelandskab. Jeg tænkte på, ”er du på vej ind til din indre vejleder, Peter? Eller hvor er du på vej hen?” Så gik jeg et lille stykke videre, så kunne jeg se bjerge i horisonten, store bjerge. Men her hvor jeg gik kunne jeg, lidt til højre for mig se en kæmpestor klippe, der ragede op af sandet, og den klippe den var rødbrun med små hvide gnister i.

Så kom jeg til at studse over den her klippe, fordi jeg kunne se livet inde i klippen, jeg kunne ligesom se, hvad der var fanget inde i den klippe. Så tænkte jeg på, at jeg hellere måtte gå ind i klippen, så tænkte jeg på, jeg kunne nok gå ind i den klippe, den var stor, med min bevidsthed.

Jeg tænkte ikke mere over det, jeg bevægede mig bare ind i klippepartiet, og der kunne jeg se, at der var noget, der havde brug for hjælp, og så gav jeg mig til at hjælpe inde i den her klippeformation, med de her beboere der var inde i klippen, der virkelig havde brug for hjælp. Jeg gik i gang med at hjælpe beboerne inde i klippen.

Hvis jeg tænker rationelt på det, så er det jo noget, der ikke kan lade sig gøre, men det kunne det så alligevel.

Jeg var inde i klippepartiet et stykke tid og ligesom bevægede mig derinde.

Så gik jeg ligesom 1000 år tilbage i tiden, tilbage i helt andre tidsaldre. Så tænkte jeg okay, så må opgaven jo ligge her. Min intention var at hjælpe det, der var låst fast i klippen, og det jeg mødte på min vej inde i klippen, det jeg regnede med, der lå der, de molekyler der var derinde, det var spændende at se, også hvordan klippen var skabt ud af vulkan aktivitet.

Lige pludselig åbnede der sig en kæmpe udvikling for mig, det var meget interessant at være herinde. Så kom jeg til at tænke lidt på, om jeg havde levet et andet liv også som menneske, hvor jeg kunne huske, jeg havde gået de 7 veje? Så tænkte jeg, tankeaktiviteten var meget langsom, fordi at ens bevidsthed er langsom og meget fast.

Nå, så lod jeg min bevidsthed være her, så kunne jeg huske, at jeg var gået ind i klippen tidligere. Jeg tænkte på jamen, jeg må også kunne bevæge mig tilbage igen, lige nøjagtig hvor du kom fra. Det gjorde jeg så, og pludselig var jeg tilbage i den tid, jeg oprindeligt kom fra der for en 12–15 år siden. Så var jeg der igen, og så kunne jeg gøre det, at jeg kunne billeddanne lige nøjagtig det sted, hvor jeg gik ud på en af de 7 veje. Jeg sagde, ”okay Peter der har du virkelig fundet ud af noget her, det er en stor skat, du har fået fat i her inde i den klippeformation, at der var så meget bevidsthed at hente, så det var jo spændende, synes jeg.

Da jeg så kom tilbage, så havde jeg fået sådan en indsigt i, at alt det vand der løb inde i klippen, der var floder derinde, der var mange ting. Det vand jeg havde set inde i klippen, det havde jeg givet kærlighed til, det vil sige,

det ændrede form inde i klippen, vandet, og det kunne jeg så hele tiden gå tilbage til og se, hvad jeg havde gjort derinde, og efterfølgende hvilken virkning det havde på de tidsperioder.

Men som sagt, jeg var kommet udenfor igen set de 7 veje, fundet ud af en af vejene, så tænkte jeg, ”du tager bare en anden vej en vej, der skal fyldes op med kærlighed, tillid og forståelse. Så havde jeg denne her drøm inde i mig, jeg kunne se, hvordan og hvorledes man besejrer tærskelvogteren og kommer videre, og så kunne jeg se der med tærskelvogteren, der kunne jeg se de grundlæggende mønstre, man skal ind af, hvor de havde brugt meget energi på selvhad, mennesker der hader sig selv, og de havde prøvet at frigøre sig fra det fysiske liv, astrallegemet, mentallegemet. De forskellige frigørelser de arbejder med, og hver gang de havde gjort det, og det var mislykkedes at opfylde den vej de oprindeligt havde valgt, så kom der en selvforgiftelse inde i deres bevidsthed, der kom også en skyldfølelse.

Skyldfølelsen kommer også af, at hver gang de var ved at hæve bevidstheden, så opgav de, så kom der en skyldfølelse, hvor man følte sig skyldig i, at man havde opgivet. Det er der, hvor jeg siger til jer mange gange, ”prøv nu at gå igennem, kom ned og få noget energi, lad os hæve bevidstheden, lad os bruge vores bevidsthed til at hjælpe andre mennesker med.” Men det selvhad der er bygget op der, når man ikke går igennem, det giver også mistro, det giver tvivl, det giver grundlæggende en kæmpe stressform inde i sig selv, fordi man faktisk ikke gør det, man er gearet til.

Okay så kiggede jeg lidt på det. Så kiggede jeg også meget på, at når man hæver bevidstheden fra rodcenteret til solar plexus og fra solar plexus til hjertecenteret, det var den vej, man havde der, som var en af vejene ind til tærskelvogteren, hvor jeg kunne se, at man kunne frigøre tingene med kærlighed, kærlighed visdom, at det var vigtigt at gøre det.

Så havde jeg det i mine tanker, så stod jeg derhjemme på healerskolen ude i køkkenet. Så kiggede jeg på vandhanen, så tænkte jeg på den flod, jeg havde set inde i klipperne, som jeg havde været med til at helliggøre tidligere. Så tog jeg et glas og hældte vand i fra hanen. Så tænkte jeg på, det vand det må du kunne helliggøre lige som det inde i klippen, og det begyndte jeg at gøre, jeg helliggjorde vandet. Jeg kan huske, Poul Erik han stod ved siden af mig og Kaj Smidt, de spurgte, hvad jeg havde gang i? Jeg har gang i, at jeg var ved at helliggøre vandet, og når man helliggør vandet, så kan det bruges til helliggørelse i vores egen opfattelse, fordi vi består af så meget vand.

Jeg fandt ud af, jeg kunne helliggøre det vand, og så kunne jeg anvende den psykiske energi, der lå i vandet, den energi jeg havde tilført vandet, den kunne jeg bruge til at helbrede mennesker med, det var jo faktisk helt fantastisk. Så var det der, jeg begyndte at helliggøre vand på messerne, at velsigne vand så det får psykisk bærekraft. Så gjorde jeg det, at vi havde vand med på messerne, vi uddelte til folk, der havde det svært.

Jeg kan huske, et sted hvor Poul Erik og jeg stod på en messe, der kom en kvinde hen til os, hun var helt fuldstændig foroverbøjet, forkrøblet med mange smerter. Hun var på messen for at kigge lidt, men hun havde så meget selvhad i sig, som faktisk gjorde hende til delvis krøbling. Jeg kiggede på hende og sagde, ”jeg kan give dig et glas vand her, når du drikker det, så vil du få glæden tilbage i dit liv igen, når glæden kommer tilbage i livet, så vil du kunne rette dig op igen og gå videre i livet.” Så vi gav hende noget vand, og det betyder, vandets egenskaber som var opladet, det gjorde, at hun kunne rejse sig helt op igen og få glæden tilbage igen.

Så gik det godt et lille stykke tid, men så kom selvhadet og hadet til andre mennesker igen, så blev hun forkrøblet igen. Det vil sige, hun skabte selv sin sygdom og sin lidelse gennem sine tankeformer.

Der begyndte jeg at oplade vand konstant, helliggørelsens vand til ny viden og ny forståelse.

Jeg syntes bare, jeg ville dele sådan en gammel oplevelse, jeg havde for mange år siden, nogle af de oplevelser man får som healer.

Når man kommer til de 7 veje, det varer altid noget i sin udvikling, men det er indvielsesvejen. Den bestemmer noget om, hvordan man vil fungere i resten af livet, og hvad man vil helliggøre af ny viden, fordi man skaber ny viden gennem helliggørelsen, visdom. Det vil sige, at kærlighedskilden i Guds hjerte det er den, der strømmer igennem alle systemer.

Så kan vi meditere på **kærlighedskilden i Guds hjerte**, lad os gøre det, **det er også nøgleordene**. Den energi der strømmer gennem alle verdener, forvandler alt det, det møder, så vi som healere arbejder med legemliggørelsen af Guds kærlighed, så er det ikke bare ord, det er virkeligheden.

>Huset i Centrum< Healerskolen i Sønderjylland Peter L. Simonsen tlf. 2365 9701 & 2985 1763 mail@healerskolen-sdj.dk